2026/1347

19.6.2026

NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2026/1347,

annettu 4 päivänä kesäkuuta 2026,

tietoverkkorikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ”Kansainvälisen yhteistyön vahvistaminen tiettyjen tieto- ja viestintäteknisten järjestelmien avulla tehtävien rikosten torjumisessa ja vakaviin rikoksiin liittyvän sähköisen todistusaineiston jakamisessa” tekemisestä Euroopan unionin puolesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 82 artiklan 1 ja 2 kohdan, 83 artiklan 1 kohdan ja 87 artiklan 2 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 6 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin hyväksynnän [1],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Tietoverkkorikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ”Kansainvälisen yhteistyön vahvistaminen tiettyjen tieto- ja viestintäteknisten järjestelmien avulla tehtävien rikosten torjumisessa ja vakaviin rikoksiin liittyvän sähköisen todistusaineiston jakamisessa” neuvoston päätöksen (EU) 2025/2307 [2] mukaisesti kyseinen yleissopimus allekirjoitettiin unionin puolesta Hanoissa, Vietnamissa 25 päivänä lokakuuta 2025 sillä varauksella, että mainitun sopimuksen tekeminen saatetaan päätökseen.

(2) Yleissopimus on sopusoinnussa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 67 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen unionin turvallisuustavoitteiden kanssa, joita ovat korkean turvallisuustason varmistaminen rikollisuutta ehkäisevillä ja torjuvilla toimenpiteillä, poliisiviranomaisten ja oikeusviranomaisten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten välisillä yhteensovittamis- ja yhteistyötoimenpiteillä, sekä rikosoikeudellisten päätösten vastavuoroisella tunnustamisella ja rikoslainsäädäntöjen lähentämisellä.

(3) Yleissopimusta sovelletaan yksittäiseen rikostutkintaan tai rikosoikeudenkäyntiin, jossa on kyse yleissopimuksen mukaisesti rangaistavaksi säädetystä rikoksesta, sekä vakaviin rikoksiin (rikokset, joista määrättävä enimmäisrangaistus on vähintään neljä vuotta vankeutta tai ankarampi seuraamus) liittyvän sähköisen todistusaineiston vaihtoon, ja siinä sallitaan tietojenvaihto ainoastaan tällaisia tarkoituksia varten.

(4) Yleissopimuksella yhdenmukaistetaan rajattu joukko selkeästi määriteltyjä tekoja rangaistaviksi rikoksiksi siten, että osapuolille annetaan riittävästi joustovaraa laillisen toiminnan kriminalisoinnin välttämiseksi.

(5) Yleissopimuksessa vahvistetaan ainoastaan vähimmäissäännöt, jotka koskevat oikeushenkilöiden vastuuta yleissopimuksen mukaisesti vahvistettuihin rikoksiin osallistumisesta. Siinä ei edellytetä, että osapuolet hyväksyvät sellaisia toimenpiteitä, jotka voivat olla tarpeen oikeushenkilöiden vastuun asettamiseksi tavalla, joka olisi ristiriidassa niiden oikeusperiaatteiden kanssa.

[1] Hyväksyntä annettu 20. toukokuuta 2026 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

[2] Neuvoston päätös (EU) 2025/2307, annettu 13 päivänä lokakuuta 2025, tietoverkkorikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ”Kansainvälisen yhteistyön vahvistaminen tiettyjen tieto- ja viestintäteknisten järjestelmien avulla tehtävien rikosten torjumisessa ja vakaviin rikoksiin liittyvän sähköisen todistusaineiston jakamisessa” allekirjoittamisesta Euroopan unionin puolesta (EUVL L, 2025/2307, 11.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/2307/oj).

(6) Yleissopimus on myös henkilötietojen, yksityisyyden ja perusoikeuksien suojaa koskevien unionin tavoitteiden mukainen ja linjassa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 16 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä ’perusoikeuskirja’ kanssa. kanssa.

(7) Yleissopimuksessa määrätään vankoista ihmisoikeusehdoista ja -takeista, jotka ovat osa yleissopimuksen tarkoitusta ja päämäärää ja liittyvät erottamattomasti yleissopimuksessa määrättyihin valtuuksiin ja menettelyihin. Näin ollen kyseisten ehtojen ja takeiden suhteen ei voi tehdä varaumia. Yleissopimuksessa suljetaan pois kaikki tulkinnat, jotka johtaisivat ihmisoikeuksien tai perusvapauksien, erityisesti ilmaisun-, omantunnon-, mielipiteen-, uskonnon- tai uskonvapauden sekä rauhanomaisen kokoontumis- ja yhdistymisvapauden, tukahduttamiseen. Näillä takeilla varmistetaan myös, että kansainvälisestä yhteistyöstä voidaan kieltäytyä, jos kyseinen kansainvälinen yhteistyö olisi vastoin osapuolten kansallista lainsäädäntöä tai jos tällainen kieltäytyminen olisi tarpeen minkä tahansa syrjinnän muodon välttämiseksi.

(8) Sekä kansallisen että kansainvälisen tason toimivaltuuksien ja menettelyjen osalta yleissopimuksessa määrätään horisontaalisista ehdoista ja takeista, joilla varmistetaan ihmisoikeuksien suoja noudattaen osapuolille kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön nojalla kuuluvia velvoitteita. Osapuolten on myös määrä sisällyttää suhteellisuusperiaate kansalliseen lainsäädäntöönsä. Tällaisiin ehtoihin ja takeisiin on sisällyttävä muun muassa tuomioistuimen tai muun riippumattoman tahon suorittama valvonta, oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin, tällaisen toimivaltuuden tai menettelyn soveltamiseen oikeuttavat perusteet ja sen soveltamisalan asiallinen ja ajallinen rajaus.

(9) Yleissopimukseen sisältyy erityinen henkilötietojen suojaa koskeva määräys, jolla varmistetaan, että perusoikeuskirjan mukaisesti sovelletaan tärkeitä tietosuojaperiaatteita, kuten käyttötarkoituksen rajoittamista, tietojen minimointia, oikeasuhteisuutta ja tarpeellisuutta, ennen kuin henkilötietoja voidaan toimittaa toiselle osapuolelle.

(10) Osallistumalla neuvotteluihin komissio varmisti unionin puolesta yleissopimuksen yhteensopivuuden asiaa koskevien unionin sääntöjen kanssa.

(11) Tietyt varaumat ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa yleissopimuksen yhteensopivuus unionin oikeuden ja toimintapolitiikkojen kanssa, yleissopimuksen yhdenmukainen soveltaminen jäsenvaltioissa niiden suhteissa EU:n ulkopuolisiin osapuoliin ja yleissopimuksen tuloksellinen soveltaminen.

(12) Varaumat eivät rajoita muita varaumia tai ilmoituksia, joita jäsenvaltiot saattavat haluta esittää erikseen, jos se on sallittua.

(13) Koska yleissopimuksessa määrätään menettelyistä, joilla parannetaan sähköisessä muodossa olevan todistusaineiston saatavuutta maiden rajojen yli, ja se sisältää korkeatasoiset suojatakeet, yleissopimuksen osapuoleksi tuleminen edistää unionin pyrkimysten johdonmukaisuutta tietoverkkorikollisuuden ja muiden rikollisuuden muotojen torjumiseksi globaalilla tasolla. Se helpottaa yhteistyötä osapuolina olevien EU:n jäsenvaltioiden ja osapuolina olevien EU:n ulkopuolisten valtioiden välillä ja varmistaa samalla yksityishenkilöiden suojan korkean tason.

(14) Sillä, että unioni tekee yleissopimuksen nopeasti, varmistetaan osaltaan, että unionilla on vaikuttava ääni tämän tietoverkkorikollisuuden torjuntaa koskevan uuden globaalin kehyksen täytäntöönpanossa jo varhaisessa vaiheessa.

(15) Yleissopimuksen 64 artiklan 3 kohdan nojalla se on ratifioitava tai hyväksyttävä valtioiden tai alueellisten taloudellisen yhdentymisen järjestöjen, kuten unionin, toimesta.

(16) Unionista olisi tultava yleissopimuksen osapuoli jäsenvaltioidensa rinnalla, koska unionilla ja sen jäsenvaltioilla on toimivaltaa yleissopimuksen kattamilla aloilla. Se, että unioni tekee yleissopimuksen, ei rajoita jäsenvaltioiden toimivaltaa ratifioida tai hyväksyä yleissopimus sisäisten menettelyjensä mukaisesti. Yleissopimus olisi tehtävä unionin puolesta unionin toimivaltaan kuuluvien asioiden osalta siltä osin kuin yleissopimus voi vaikuttaa yhteisiin sääntöihin tai muuttaa niiden soveltamisalaa. Jaetun toimivallan aloilla jäsenvaltiot säilyttävät toimivaltansa siltä osin kuin yleissopimus ei vaikuta yhteisiin sääntöihin tai muuta niiden soveltamisalaa.

(17) Yleissopimuksen mukaisesti unionin on ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjassaan määrä ilmoittaa toimivaltansa laajuus yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa. Unioni määritteli toimivaltansa laajuuden yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa tietoverkkorikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ”Kansainvälisen yhteistyön vahvistaminen tiettyjen tieto- ja viestintäteknisten järjestelmien avulla tehtävien rikosten torjumisessa ja vakaviin rikoksiin liittyvän sähköisen todistusaineiston jakamisessa” 64 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti annetussa Euroopan unionin toimivaltailmoituksessa, jäljempänä, ’toimivaltailmoitus’.

(18) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725 42 ([3]) artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausuntonsa 4 päivänä syyskuuta 2025.

(19) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Irlanti ei osallistu tämän päätöksen hyväksymiseen, päätös ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.

(20) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen hyväksymiseen, päätös ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.

(21) Yleissopimus, tähän liitetyt varaumat sekä toimivaltailmoitus olisi hyväksyttävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään tietoverkkorikollisuuden vastainen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimus ”Kansainvälisen yhteistyön vahvistaminen tiettyjen tieto- ja viestintäteknisten järjestelmien avulla tehtävien rikosten torjumisessa ja vakaviin rikoksiin liittyvän sähköisen todistusaineiston jakamisessa” ([4]), jäljempänä ’yleissopimus’ Euroopan unionin puolesta.

2 artikla

Hyväksytään yleissopimuksen 64 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti tehty toimivaltailmoitus Euroopan unionin puolesta.

3 artikla

Hyväksytään varaumat ja ilmoitukset Euroopan unionin puolesta.

4 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään ([5]).

Tehty Luxemburgissa 4 päivänä kesäkuuta 2026.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. FITIRIS

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([4]) EUVL L, 2026/1348, 19.6.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2026/1348/oj.

([5]) Neuvoston pääsihteeristö julkaisee yleissopimuksen voimaantulopäivän *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Varaumat

1. Unioni ja sen jäsenvaltiot toimivat seuraavassa esitetyn mukaisesti, kun on kyse varaumista koskien tietoverkkorikollisuuden vastaista Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimusta ”Kansainvälisen yhteistyön vahvistaminen tiettyjen tieto- ja viestintäteknisten järjestelmien avulla tehtävien rikosten torjumisessa ja vakaviin rikoksiin liittyvän sähköisen todistusaineiston jakamisessa”.

2. Yleissopimuksessa ei ole erillistä varaumia koskevaa määräystä. Sen sijaan siinä nimenomaisesti annetaan sopimuspuolelle mahdollisuus ilmoittaa hyödyntävänsä varaumaa, jollaisesta määrätään tietyissä yleissopimuksen artikloissa: 11 artiklan 3 kohdassa, 23 artiklan 3 kohdan a alakohdassa, 23 artiklan 3 kohdan b alakohdan toisessa alakohdassa, 42 artiklan 5 kohdassa sekä 63 artiklan 3 ja 4 kohdassa. Yleissopimuksessa sallitaan implisiittisesti myös muut varaumat, edellyttäen, että kyseiset varaumat ovat 23 päivänä toukokuuta 1969 tehdyn valtiosopimusoikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen 19 artiklan c alakohdan ja kansainvälisen tapaoikeuden mukaisia eivätkä näin ollen ole ristiriidassa yleissopimuksen tarkoituksen ja päämäärän kanssa.

3. Unioni ja sen jäsenvaltiot tekevät 63 artiklan 3 kohtaan perustuvan varauman, jossa ne ilmoittavat, etteivät ne katso unionin toimivaltaan kuuluvia asioita koskevien riitojen ratkaisemisen tai jäsenvaltioiden välisten tai unionin ja jäsenvaltion välisten riitojen ratkaisemisen osalta tulevansa 63 artiklan 2 kohdan sitomiksi.

4. Kun jäsenvaltiot harkitsevat omien varaumien tekemistä, ne ilmoittavat asiasta komissiolle etukäteen.

5. Tässä yleissopimuksessa tunnustetut ja määrätyt ihmisoikeuksiin liittyvät ehdot ja takeet, mukaan lukien sen 6 artiklassa, 21 artiklan 4 kohdassa, 24 artiklassa, 36 artiklassa, 37 artiklan 15 kohdassa ja 40 artiklan 22 kohdassa tunnustetut ja määrätyt ehdot ja takeet, ovat osa yleissopimuksen tarkoitusta ja päämäärää. Unioni ja sen jäsenvaltiot eivät tee mitään varaumia kyseisten artiklojen suhteen. Unionin ja sen jäsenvaltioiden olisi koordinoidusti vastustettava kaikkia yleissopimuksen osapuolina olevien EU:n ulkopuolisten valtioiden tekemiä varaumia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta esittää samaa vastalausetta koordinoidulla tavalla.

Tietoverkkorikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ”Kansainvälisen yhteistyön vahvistaminen tiettyjen tieto- ja viestintäteknisten järjestelmien avulla tehtävien rikosten torjumisessa ja vakaviin rikoksiin liittyvän sähköisen todistusaineiston jakamisessa” 64 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti annettu Euroopan unionin toimivaltailmoitus

1. Euroopan unioni, jäljempänä ’unioni’, antaa tietoverkkorikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ”Kansainvälisen yhteistyön vahvistaminen tiettyjen tieto- ja viestintäteknisten järjestelmien avulla tehtävien rikosten torjumisessa ja vakaviin rikoksiin liittyvän sähköisen todistusaineiston jakamisessa” 64 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti seuraavan ilmoituksen yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

2. Unionin jäsenvaltiot ovat Belgian kuningaskunta, Bulgarian tasavalta, Tšekin tasavalta, Tanskan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta, Viron tasavalta, Irlanti, Helleenien tasavalta, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Kroatian tasavalta, Italian tasavalta, Kyproksen tasavalta, Latvian tasavalta, Liettuan tasavalta, Luxemburgin suurherttuakunta, Unkari, Maltan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta, Itävallan tasavalta, Puolan tasavalta, Portugalin tasavalta, Romania, Slovenian tasavalta, Slovakian tasavalta, Suomen tasavalta sekä Ruotsin kuningaskunta.

3. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’SEUT’, 3 ja 4 artiklan nojalla unionilla on joissakin asioissa yksinomainen toimivalta ja toisissa asioissa toimivalta on jaettu unionin ja sen jäsenvaltioiden kesken. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’SEU’, 4 artiklan 1 kohdan nojalla toimivalta, jota perussopimuksissa ei ole annettu unionille jäsenvaltioille.

4. Tältä osin unioni ilmoittaa ensinnäkin, että sillä on toimivalta tehdä kansainvälisiä sopimuksia ja panna täytäntöön niistä johtuvat velvoitteet, jotka liittyvät vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueeseen, jonka osalta sovelletaan unionin ja jäsenvaltioiden kesken jaettua toimivaltaa SEUT 4 artiklan 2 kohdan j alakohdan mukaisesti. Tämä koskee SEUT 67 artiklan 3 kohdan, 82 artiklan 1 ja 2 kohdan, 83 artiklan 1 kohdan sekä 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti seuraavia aloja:

   a) korkean turvallisuustason varmistaminen rikollisuutta, rasismia ja muukalaisvihaa ehkäisevillä ja torjuvilla toimenpiteillä, poliisiviranomaisten ja oikeusviranomaisten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten välisillä yhteensovittamis- ja yhteistyötoimenpiteillä sekä rikosoikeudellisten päätösten vastavuoroisella tunnustamisella ja tarvittaessa rikoslainsäädäntöjen lähentämisellä;

   b) oikeudellinen yhteistyö unionissa rikosoikeuden alalla perustuen tuomioistuinten tuomioiden ja oikeusviranomaisten päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen, mihin kuuluu jäsenvaltioiden lakien ja asetusten lähentäminen tietyillä aineellisen rikosoikeuden ja prosessioikeuden aloilla, jotka ovat

      i) tuomareiden ja oikeuslaitoksen henkilöstön koulutuksen tukeminen;

      ii) jäsenvaltioiden oikeusviranomaisten tai niiden vastaavien viranomaisten yhteistyön helpottaminen rikosasioiden käsittelyn ja päätösten täytäntöönpanon yhteydessä;

   c) poliisiyhteistyön ja oikeudellisen yhteistyön helpottaminen rajatylittävissä rikosasioissa vahvistamalla vähimmäissäännöt, jotka koskevat

      i) yksilön oikeuksia rikosasioiden käsittelyssä;

      ii) rikosten uhrien oikeuksia;

d) rikosten ja seuraamusten määrittelyä koskevien vähimmäissääntöjen vahvistaminen erityisen vakavan rikollisuuden aloilla, joilla on rajat ylittävä ulottuvuus. Nämä rikollisuuden alat ovat seuraavat: terrorismi, ihmiskauppa sekä naisten ja lasten seksuaalinen hyväksikäyttö, laiton huumausainekauppa, laiton asekauppa, rahanpesu, lahjonta, maksuvälineiden väärentäminen, tietokonerikollisuus ja järjestäytynyt rikollisuus;

e) jäsenvaltioiden kaikkien toimivaltaisten viranomaisten, kuten poliisi- ja tulliviranomaisten sekä rikosten ehkäisemiseen, paljastamiseen ja tutkintaan erikoistuneiden muiden lainvalvontaviranomaisten välisen poliisiyhteistyön toteuttaminen ja näitä tarkoituksia varten unioni voi ottaa käyttöön toimenpiteitä, jotka koskevat

i) asiaa koskevien tietojen keräämistä, tallentamista, käsittelyä, analysointia ja vaihtoa;

ii) henkilöstön koulutuksen tukemista sekä henkilöstövaihtoa, välineistöä ja yhteistyötä rikosten selvittämistä koskevan tutkimuksen osalta;

iii) yhteisiä tutkintatekniikoita vakavan järjestäytyneen rikollisuuden paljastamiseksi.

5. Toiseksi unioni ilmoittaa, että unioni on SEUT 16 artiklan 2 kohdan nojalla toimivaltainen vahvistamaan luonnollisten henkilöiden suojaa koskevat säännöt, jotka koskevat unionin toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen sekä jäsenvaltioiden, silloin kun viimeksi mainitut toteuttavat unionin oikeuden soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa, suorittamaa henkilötietojen käsittelyä, sekä säännöt, jotka koskevat näiden tietojen vapaata liikkuvuutta.

6. Tätä ilmoitusta ei etenkään saisi tulkita siten, että siinä käytetään unionin mahdollisuutta käyttää ulkoista toimivaltaansa yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvilla jaetun toimivallan aloilla siltä osin kuin unioni ei ole vielä käyttänyt tällaista toimivaltaa sisäisesti. Jaetun toimivallan aloilla jäsenvaltiot säilyttävät toimivaltansa siltä osin kuin yleissopimus ei vaikuta yhteisiin sääntöihin tai muuta niiden soveltamisalaa, mukaan lukien niiden ennakoitavissa oleva tuleva kehitys. Näin ollen unionin toimivallan laajuutta on arvioitava tapauskohtaisesti sellaisen kattavan ja yksityiskohtaisen analyysin pohjalta, joka koskee yleissopimuksen ja unionin oikeuden kunkin asiaa koskevan toimenpiteen suhdetta. Vastaavasti unionin tällaisen toimivallan laajuus ja sen käyttäminen ovat luonteeltaan jatkuvasti kehittyvää.

7. Unioni ja sen jäsenvaltiot ovat näin ollen toimivaltaisia tekemään yleissopimuksen. Se, että unioni tekee yleissopimuksen, ei rajoita jäsenvaltioiden toimivaltaa yleissopimuksen ratifioinnin tai hyväksymisen tai siihen liittymisen osalta.

8. Yleissopimuksen 64 artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla unionin on määrä ilmoittaa tallettajalle kaikista toimivaltansa laajuuden olennaisista muutoksista.